ପୁଭୋଲ୍ଲାପରାମ୍ବିଲ୍ ଚଥୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ବନାମ

ଭି. ପି. ସୁଧୀର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ନଭେମ୍ବର 6,1998

[ଏସ୍. ବି. ମଜମୁଦାର ଏବଂ ଏମ୍. ଜଗନ୍ନାଧ ରାଓ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

କେରଳ ଭୂ-ସଂସ୍କାର ଅଧିନିୟମ, 1964 :ଧାରାଗୁଡ଼ିକ 125 (1) ଏବଂ (3) ।

ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା 1908 : ଧାରା 9

ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଆଇନ – କେରଳ ଭୂ-ସଂସ୍କାର ଅଧିନିୟମ ଅଧୀନରେ ଉପୁଜିଥିବା ପ୍ରଶ୍ନ – ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହାର ବିଚାର କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ – ଏପରି ବିଷୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ମକଦ୍ଦମାଗୁଡ଼ିକୁ ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟର କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଉପରେ ଉତ୍ତରଦାତା-ବାଦୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ମୋକଦ୍ଦମା – ସହ-ମାଲିକ ଭାବରେ ସେମାନେ ଏକାନ୍ତ ଦଖଲରେ ଥିଲେ ଏବଂ ସମ୍ପତ୍ତିର ଉପଭୋଗ କରୁଥିଲେ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା – ଅପିଲକାରୀ – ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଦାବି – ଆଳଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଆଧାରିତ ପ୍ରସଙ୍ଗ – ତା. 27 ଜାନୁଆରୀ 1923ରିଖର ମୂଳ ପଟ୍ଟା ଉପରେ କେବେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା କି ନାହିଁ ଏବଂ ଉକ୍ତ ଚୁକ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରତିବାଦୀମାନେ ଦଖଲରେ ଅଛନ୍ତି କି ନାହିଁ ଏବଂ ରୟତଙ୍କ ଭଳି ଦଖଲରେ ରହିଛନ୍ତି କି ନାହିଁ – ଏହି ପ୍ରଶ୍ନଟି କେରଳ ଭୂ-ସଂସ୍କାର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 125 ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲା – ମୁନସିଫ ଏହି ଆବଶ୍ୟକୀୟ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଜମି ନ୍ୟାୟାଧିକରଣକୁ ପଠାଇବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ।

କେଶବ ଭଟ ବନାମ ସୁବ୍ରୟା ଭଟ, **(1979) KLT 766, ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନୁହେଁ ବୋଲି ଦର୍ଶାଯାଇଛି ।**

ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ମାଥେଭାନ୍ ପଦ୍ମନାଭନ୍ ଓରଫ ପୋନ୍ନାନ୍ (ମୃତ) ବନାମ ପରମେଶ୍ୱରନ୍ ଥମ୍ପି ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, **[1995] Supp.** ***1 SCC 479, ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ*** **।**

ଦେୱାନୀ ଅପିଲ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର :ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 5500/1998

କେରଳ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସି.ଆର୍.ପି. ସଂଖ୍ୟା 335/1997ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ତା.7.4.97ରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏମ୍. ପି. ବିନୋଦ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପି.ଏସ୍. ପୋଟୀ ଏବଂ ସୁଶ୍ରୀ ମାଲିନୀ ପୋଡୁଭାଲ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା:

ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଏହି ଅପିଲଟି ମୂଳ ପ୍ରତିବାଦୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଗତ ହୋଇଛି । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ମକଦ୍ଦମାରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କେରଳ ଭୂ-ସଂସ୍କାର ଅଧିନିୟମ, 1964 ର ଧାରା 125 ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ସମ୍ପର୍କିତ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ବିଚାର ପାଇଁ ଜମି ନ୍ୟାୟାଧିକରଣକୁ ପଠାଯାଏ ନାହିଁ । ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ପ୍ରସଙ୍ଗ ସଂଖ୍ୟା 6 ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା :

"ପ୍ରସଙ୍ଗ ସଂଖ୍ୟା 6 : ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1, 3 ଏବଂ 4 କାର୍ଯ୍ୟକାଳ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବାର ଅଧିକାରୀ କି ?

କେରଳ ଭୂ-ସଂସ୍କାର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 125ର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା:

"ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟର ନ୍ୟାୟିକ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ । – (1) କୌଣସି ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟ କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନର ସମାଧାନ କିମ୍ବା ବିଚାର କରିବା କିମ୍ବା ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କିମ୍ବା ଅଧୀନରେ ଜମି ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ କିମ୍ବା ଅପିଲ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ କିମ୍ବା ଜମି ବୋର୍ଡ କିମ୍ବା ତାଲୁକ ଜମି ବୋର୍ଡ କିମ୍ବା ସରକାର କିମ୍ବା ସରକାରଙ୍କର ଜଣେ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମାଧାନ, ନିଷ୍ପତ୍ତି କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା କିମ୍ବା ସ୍ଥିର କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିବା ଯେକୌଣସି ବିଷୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାର ଅଧିକାର ରହିବ ନାହିଁ:

(3) ଯଦି କୌଣସି ମକଦ୍ଦମା କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ମଧ୍ୟରେ କୁଡ଼ିକିଡ଼ାସ୍ପୁପାରଣର ରୟତ ସମ୍ପର୍କରେ କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ (ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣେ ରୟତ କିମ୍ବା କୁଡ଼ିକିଡ଼ାସ୍ପୁକାର କି ନାହିଁ ସେ ବିଷୟରେ ଏକ ପ୍ରଶ୍ନ ସମେତ), ତେବେ ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମକଦ୍ଦମା କିମ୍ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟନୁଷ୍ଠାନ ଉପରେ ସ୍ଥଗିତ ରଖିବେ ଏବଂ ଏପରି ପ୍ରଶ୍ନକୁ କେବଳ ସେହି ପ୍ରଶ୍ନର ନିଷ୍ପତ୍ତି ପାଇଁ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ନଥି ସହିତ ଜମି କିମ୍ବା ଏହାର ଅଂଶ ଅବସ୍ଥିତ ଥିବା କ୍ଷେତ୍ର ଉପରେ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ଥିବା ଜମି ନ୍ୟାୟାଧିକରଣକୁ ପଠାଇବେ ।"

ଆମେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଶୁଣିଛୁ । ଶ୍ରୀ ପି.ଏସ୍. ପୋଟୀ, ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା, *କେଶବ ଭଟ ବନାମ ସୁବ୍ରୟା ଭଟ,* (1979) KL T 766 ମାମଲାରେ କେରଳ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ପାଞ୍ଚ ଜଣ ବିଜ୍ଞ ବିଚାରପତିଙ୍କ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ପ୍ରତି ଆମର ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ପାଞ୍ଚ ଜଣ ବିଜ୍ଞ *ବିଚାରପତିଙ୍କ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ* ବିଚାରପୀଠ, ତିନି *ଜଣ ବିଜ୍ଞ* ବିଚାରପତିଙ୍କ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ବିଚାରପୀଠଙ୍କ ପୂର୍ବ ମତକୁ ଖାରଜ କରିଥିଲେ ଏବଂ କହିଥିଲେ ଯେ ନିଷେଧାଦେଶ ପାଇଁ ମାମଲାରେ କେବଳ ଦଖଲର ପ୍ରଶ୍ନ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ । କେରଳ ଭୂ-ସଂସ୍କାର ଅଧିନିୟମ, 1964ର ଧାରା 125 (1) ଏବଂ (3) ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିବାଦୀ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ଲିଖିତ ବିବୃତି ଉପସ୍ଥାପିତ ଏକ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଛି ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଯେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ମାମଲାର ତଥ୍ୟ *ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ମାଥେଭାନ୍ ପଦ୍ମନାଭନ୍ ଓରଫ ପୋନ୍ନାନ୍ (ମୃତ) ବନାମ ପରମେଶ୍ୱରନ୍ ଥମ୍ପି ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ,* [1995] Supp. 1 SCC 479, ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଏକ ରାୟ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଯୁକ୍ତି ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି । ଅର୍ଜିର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 6 ରେ ବାଦୀମାନେ ନିମ୍ନମତେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି :

"ଯଦିଓ ଉପରୋକ୍ତ କେଲନ୍ 27-1-1923ରେ କୁଝିକାଣ୍ଡିଲ୍ ଚେରୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପିଲାମାନେ ଚାଥୁ ଏବଂ ମାଥୁଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଏକ ପଞ୍ଜିକୃତ କାନନକୁଝିକାନମ୍ ଦସ୍ତାବିଜ ସମ୍ପାଦିତ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ

ଅନୁଚ୍ଛେଦ 2ରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ସମ୍ପତ୍ତି ସମେତ ଇ.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.40 ଏସ୍.ଏନ୍.30 କୋଲସ୍ ମାପ କରୁଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ବିଷୟରେ ଥିଲା, ଯାହା ଏଠାରେ ନିମ୍ନରେ ସୂଚୀରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ସମ୍ପତ୍ତି, କେଲାନ ସେମାନଙ୍କୁ ପଟ୍ଟା ଦଲିଲ ହସ୍ତାନ୍ତର କରି ନଥିଲେ ଏବଂ ଚେରୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟ 2 ଜଣଙ୍କୁ ସମ୍ପତ୍ତିର ଅଧିକାର ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା । "ଚେରୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟ 2 ଜଣ କୌଣସି ମାରୁପଟ୍ ପଞ୍ଜୀକୃତ କରିନଥିଲେ ଏବଂ ଚୁକ୍ତି ଦଲିଲ ପରେ କେଲାନଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲେ । ଉପରୋକ୍ତ କୁଝିକାନମ ଦସ୍ତାବିଜଟି କେବଳ ଏକ ଜାଲ ଦସ୍ତାବିଜ ଥିଲା ଏବଂ ଏହା ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇ ନଥିଲା । ଏଠାରେ ଅନୁସୂଚୀ ବର୍ଣ୍ଣିତ ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରୋକ୍ତ ଚେରୁ, ଚଟୁ ଏବଂ ମାଥୁ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କର ଆଇନଗତ ପ୍ରତିନିଧି କିମ୍ବା ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କେବେ ଦଖଲ ହୋଇନଥିଲା ଏବଂ ଏଥିପାଇଁ କୌଣସି ସୁଯୋଗ ନଥିଲା । ବାଦୀମାନେ ଏଠାରେ ଅନୁସୂଚୀରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ସମ୍ପତ୍ତିର ମିଳିତ ଦଖଲରେ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଦଖଲରେ ସହ-ମାଲିକ ଭାବରେ ଉପଭୋଗ କରୁଛନ୍ତି । 27.01.1923 କୁଝିକାନମ୍ ଦସ୍ତାବିଜ ତାରିଖ ଏବଂ ତା 'ପରେ ଅନୁସୂଚୀରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ସମ୍ପତ୍ତି କେଲାନଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଦଖଲ ଏବଂ ଉପଭୋଗରେ ଥିଲା, ତା'ପରେ କ୍ରିଷ୍ଣନଙ୍କ ପାଖରେ ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଉପରୋକ୍ତ ବିଭାଜନ ଡିକ୍ରି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କ୍ରିଷ୍ଣନଙ୍କ ଆଇନଗତ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ଦଖଲ ଏବଂ ଉପଭୋଗରେ ଥିଲା, ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ଦଲିଲ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବା ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାଦୀଙ୍କ ପିତା ଲକ୍ଷ୍ମଣନଙ୍କ ଦଖଲ ଏବଂ ଉପଭୋଗରେ ଏବଂ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ଦଲିଲ ହେବା ତାରିଖ ଠାରୁ ବାଦୀଙ୍କୁ 12 ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଧରି ବିନା କୌଣସି ଆପତ୍ତି ସହିତ ସମସ୍ତଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ସହିତ ସେମାନଙ୍କର ନିଜ ସମ୍ପତ୍ତି ଭାବରେ ଦଖଲ କରିଥିଲେ । ଯଦି ଉପରୋକ୍ତ ଚେରୁ, ଚଥୁ ଏବଂ ମାଥୁ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କିମ୍ବା ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଅନୁସୂଚୀ ଉଲ୍ଲିଖିତ ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ କୌଣସି ଅଧିକାର ଅଛି, ତେବେ ଏହା ପ୍ରତିକୂଳ ଦଖଲ ଏବଂ ସୀମାବନ୍ଧନ ଦ୍ୱାରା ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଏ । ଉପରୋକ୍ତ କାରଣଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଏହା ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଯାଏ ଯେ, ବାଦୀମାନେ କେବଳ ମାଲିକାନାରେ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସହ-ମାଲିକ ଭାବରେ ସମ୍ପତ୍ତିର ଉପଭୋଗ କରୁଛନ୍ତି ବୋଲି ଘୋଷଣା କରାଯାଇପାରେ ।

ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ପ୍ରତିବାଦୀ-ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଲିଖିତ ବିବୃତି ଅନୁଚ୍ଛେଦ 6 ଏବଂ 7 ପ୍ରତି ଆମର ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରିଥିଲେ ଯାହା ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା:

"6.ଏହି ମକଦ୍ଦମା ବାଦୀମାନଙ୍କୁ ବାଦ ଅନୁସୂଚୀ ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ଅଧିକାର ଏବଂ ମାଲିକାନା ଘୋଷଣା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ଏହି ପ୍ରତିବାଦୀମାନେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ୱାର୍ଥ ଅଧୀନରେ ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ବାଦୀଙ୍କ ଅଧୀନରେ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଦାବି କରନ୍ତି । ଏହି ପ୍ରତିବାଦୀମାନେ କାର୍ଯ୍ୟକାଳର ସ୍ଥାୟୀତ୍ୱ ପାଇବାର ଅଧିକାରୀ ଅଟନ୍ତି । ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱକୁ ନେଇ ବିବାଦ କରିବାରେ ବାଦୀଙ୍କ କୌଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ । ଯେହେତୁ ମାଲିକାନା ଏବଂ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱର ପ୍ରଶ୍ନ ଜଡ଼ିତ, ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟ କେଏଲ୍ଆର୍ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 125(1) ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରକୁ ବାହାର କରିଦିଏ ଏବଂ ତେଣୁ କେଏଲ୍ଆର୍ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 125(3) ଅନୁଯାୟୀ ମାମଲାଟି ସ୍ଥଗିତ ରଖାଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ ଏହି ପ୍ରତିବାଦୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାବି କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଉପରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ପାଇଁ ମାମଲାଟିକୁ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଜମି ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ନିକଟକୁ ପଠାଯାଏ ।

7. ତା.27.12.1923ରିଖର ଚୁକ୍ତି ଦଲିଲର ଏକ ଅଂଶ/ଦସ୍ତାବିଜ ଏବଂ କୌଣସି ବୈଧ ଚୁକ୍ତି ଇତ୍ୟାଦି ନଥିବା ଅଭିଯୋଗ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମିଥ୍ୟା ଏବଂ ଏପରି ସମସ୍ତ ଅଭିଯୋଗକୁ ଏତଦ୍ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଉଛି । ଅଭିଯୋଗ ଯେ କୌଣସି "ମାରୁପଟ୍" ନାହିଁ ଏବଂ ସେହି କାରଣରୁ ଚୁକ୍ତିଟି ଅବୈଧ ଚୁକ୍ତି ଅଟେ । କ୍ରିଷ୍ଣନ୍ ଙ୍କ ଦଖଲରେ ଥିବା ଅଭିଯୋଗ ଇତ୍ୟାଦି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମିଥ୍ୟା ଏବଂ ଏହିପରି ସମସ୍ତ ଅଭିଯୋଗଗୁଡ଼ିକୁ ଏହା ଦ୍ୱାରା ଅସ୍ୱୀକାର କରାଯାଏ । କ୍ରିଷ୍ଣନ୍ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ପୁଅ ଲକ୍ଷ୍ମଣନ୍ କେବେବି ବାଦୀଙ୍କର ନାମମାତ୍ର ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲରେ ନଥିଲେ । ମକଦ୍ଦମା ସହିତ ଉପସ୍ଥାପିତ ରାଜସ୍ୱ ରସିଦ ବାଦ ଅନୁସୂଚୀ ସମ୍ପତ୍ତି ସହିତ ଜଡ଼ିତ ନୁହେଁ ଏବଂ ଏହି ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କୁ ହରାଇବା ପାଇଁ 1946ରେ ବାଦୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମାଥୁଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଆଇନ ସମ୍ମତ ହସ୍ତାନ୍ତର ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଛି । "

ଆମ ବିଚାରରେ, ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଏକ ପ୍ରଶ୍ନ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବ ଯେ, 27 ଜାନୁଆରୀ 1923 ର ମୂଳ ଚୁକ୍ତି ଉପରେ କେବେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା କି ନାହିଁ ଏବଂ ଉକ୍ତ ଚୁକ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରତିବାଦୀମାନେ ଦଖଲରେ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ରୟତ ଭାବରେ ଦଖଲରେ ରହିଛନ୍ତି । ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ କେରଳ ଭୂ-ସଂସ୍କାର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 125 ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ଆମେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିପାରିବା ଯେ କେଶବ ଭଟ (ପୂର୍ବୋକ୍ତ) ମାମଲାରେ ପାଞ୍ଚ ଜଣ ବିଜ୍ଞ ବିଚାରପତିଙ୍କ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଚାରପୀଠ ରାୟ ଏକ ମାମଲା ଉପରେ ବିଚାର କରୁଥିଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ବାଦୀ କହିଥିଲେ ଯେ, ପ୍ରତିବାଦୀ ଜଣେ ଅଭିକର୍ତ୍ତା ଏବଂ କେବଳ ବାଦୀଙ୍କ ଦଖଲକୁ ଏପରି ଅଭିକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟାହତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଉଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ଥିଲା ଯେ ସେ ଜଣେ ରୟତ ଥିଲେ । ସେହି ମାମଲାର ବିଶେଷ ଯୁକ୍ତି ଉପରେ ଏହା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା ଯେ, ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱର କୌଣସି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉଠୁନାହିଁ ।

ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଏପରି କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ସ୍ଥିତି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ନକରି, ମକଦ୍ଦମା ତାରିଖରେ ଦଖଲ ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ନିଷିଦ୍ଧାଦେଶ ମୋକଦ୍ଦମାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇପାରିବ ।

ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ଏପରି ଆଳ ଏବଂ ପ୍ରସଙ୍ଗ ନଥିବାରୁ, ଆମ ମତରେ, *ମାଥେବନ ପଦ୍ମନାଭନ* (ପୂର୍ବୋକ୍ତ) ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ଏଥିରେ ଦେଖାଯାଇଛି ଯେ, ସେହି ମାମଲାର ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଦଖଲ ପାଇଁ *ପ୍ରମୁଖ ଅଧସ୍ତନ* ବିଚାରପତି, ତ୍ରିଭେନ୍ଦ୍ରମଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏହି ଆଧାରରେ ମକଦ୍ଦମା ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଯେ, ଅପିଲକାରୀ ତାଙ୍କର ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଅଧିକାର ସମର୍ପଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତା'ପରେ ଜମିରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେ ବେଆଇନ ଦଖଲରେ ଥିଲେ । ଏହା ଅପିଲକାରୀ-ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ମାମଲା ଥିଲା ଯେ ସେ କେବେବି ଜମି ସମର୍ପଣ କରିନଥିଲେ ଏବଂ ସେ ରୟତ ହୋଇ ରହିଥିଲେ ଏବଂ ତେଣୁ, ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଜମିର ଅଧିକାର ପାଇବାକୁ ହକଦାର ନଥିଲେ । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ମତ ପୋଷଣ କରିଥିଲେ ଯେ ଏପରି କ୍ଷେତ୍ରରେ କେରଳ ଭୂ-ସଂସ୍କାର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 125 ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ସମସ୍ୟା ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବ ଏବଂ ଉକ୍ତ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ବିବାଦରେ ନିଜେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାପାଇଁ ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟ କୌଣସି କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ରହିବ ନାହିଁ ।

ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଆମ ପାଇଁ ଏହା ଯାଞ୍ଚ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ଯେ, ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ପ୍ରସଙ୍ଗର ବିଚାରର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ବିଷୟରେ ପ୍ରଶ୍ନ କେରଳ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ପାଞ୍ଚ ଜଣ ବିଜ୍ଞ ବିଚାରପତିଙ୍କ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଚାରପୀଠ ସଠିକ ଭାବରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନିଆଯାଇଥିଲା କି ନାହିଁ କିମ୍ବା ସେହି ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଉପରେ ନୁହେଁ କିମ୍ବା ଏହି ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଚାରପୀଠ ରାୟ ମାଥିବେନ୍ ପଦ୍ମନାଭନ (ପୂର୍ବୋକ୍ତ) ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ଦ୍ୱାରା ପରୋକ୍ଷ ଭାବରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଛି କି ନାହିଁ । ଆମେ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନକୁ ଖୋଲା ରଖିଛୁ ।

ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଏହି ଅପିଲଟିକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶଟିକୁ ବାତିଲ କରିଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ 6 ଫେବୃଆରୀ 1997 ରେ ମୁନସିଫଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରାଯାଇଛି । ଆମେ ବିଜ୍ଞ ମୁନସିଫଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ପ୍ରସଙ୍ଗଟିକୁ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଜମି ନ୍ୟାୟାଧିକରଣକୁ ପଠାଇବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛୁ, ଯାହା ଆମ ଦ୍ୱାରା ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଉଛି । ଆମେ ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛୁ ଯେ, ବିଚାରର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ପାଇବା ପରେ, ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ଶୁଣିବା ପରେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଯଥାଶୀଘ୍ର ଏବଂ ବିଶେଷ କରି ବିଚାରର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ପାଇବା ତାରିଖରୁ ଛଅ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବା ପରେ ଏହା ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଅନ୍ତୁ ।

କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ନାହିଁ ।

ଟି. ଏନ୍. ଏ. 　　　　　　　　　　　　　　　　　　　　ଅପିଲଟିକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଓ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ । "

ଅନୁବାଦକ : -　　ଭବାନୀ ଶଙ୍କର ନାୟକ,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ